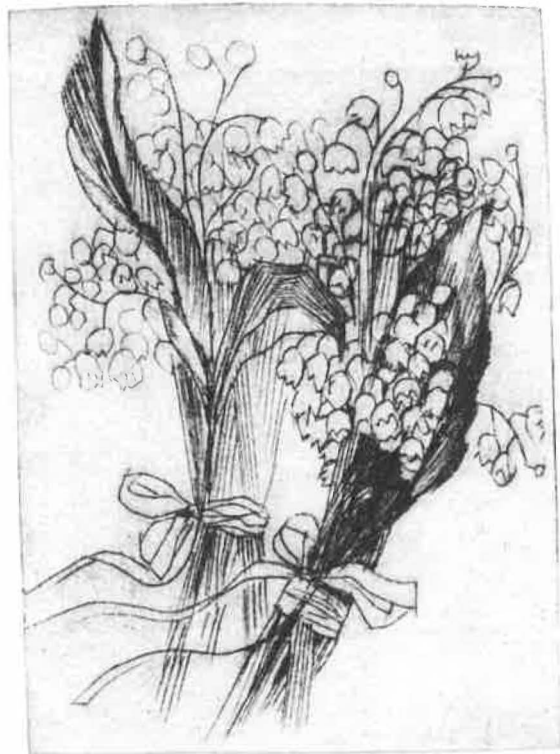

❧ JEDINÁ ❧

Alois Volkman

aus. lisch

J. Jencina 186

❖ JEDINÁ ❖

Alois Volkman

MOTTO

Na Svátek Matek jsem jí nosil
spíš žmolil v ruce stonky konvalinek.

Nevím jak a zda nahradí je
mé verše ve svazečcích těchto linek.

Té která nenahraditelná jest.

MAMINČINY RUCE

Dvě ruce jako klasy dva
na které těžce dopadá
tvrdý cep života.
Časem nesnesitelný se zdá
když zrna pod ním
padají v klín.

Plevy rozfoukával
povzdech mamincín.

kolem 17-18 let

MATCE

Zadlužen verši
chodím si k tobě vypůjčovat ...

Co slov jsem utratil rozměnil rozdál.
Učím se jimi šetřit
a ukládat je

na knížku
s položkou zámlk.

„Malá vizita“ 1976

OPAKOVÁNÍ

Opakování je matka moudrosti.
Moudrost je matkou pokroku.
Život je neopakovatelný
dí moudře matka.

„Malá vizita“ 1976

NA POČÁTKU

Plodové vody brázdili jsme
k mysu dobré naděje mateřské
kde vystupujeme batolivě a s pády
na objevenou pevninu.

A po ní jdouce dál
dál do vnitrozemí života
dál od dat vyplutí v křestním listě
jde se nám tíž a hůř a ušleji.

A padáme-li
nejsou na dosah paže
jež by se těšily
na naše pozvedání.

„Tlak mé krve“ 1979

MÁMINA GRATULACE

Volala
(ne z pokoje do pokoje)
meziměstsky volala mi
své blahopřání
k narozeninám.

Kdo však má dnes
komu gratulovat
k mému narození ?

„Bez receptů“ 1983

SAD U NÁS

Když stíny korun natáhly se
do vyhřáté červencové trávy
uondané dusným odpolednem
není ani stopy po představách
že toto ovocné stromoví
držící nade mnou
své ochranné ruce
by je mohlo svázané mít
do otýpek.

„Bez receptů“ 1983

MÁMĚ
K SEDMAOSMDESÁTINÁM

Víc než jen život jsi nám dala.
I život svůj. Za oba jsme dlužní.
A jak je každá splátka malá
syn poznává až zmužní.

1998

2. BŘEZNA
NA SVÁTEK ANEŽKY

Anežko česká
Svatá Anežko
konkuruje ti
Anežka moravská
má matka
svatořečena za svatou
trpělivost
se mnou.

1999

VÁNOČNÍ DOMOV
(CHUDOBIŇSKÉ FAŘE)

Domov balený do bělostného krepu
převázaný stužkou měsíčního světla
překříženou zářícími okny dědiny
dostávali jsme každoročně
pod stříbrný smrk u domu
tak samozřejmě
jako tam nechyběla maminka a otec.

Dům i smrk stříbrný
vzrostlejší stojí tam dosud.
Jenom jsme netušili
že darem největším
byli dárci.

JAKO SOUKROMÝ TISK
K UCTĚNÍ PAMÁTKY SVÉ MATKY

(1911 - 2001)

VYDAL ALOIS VOLKMAN

11. LEDNA 2001

Frontispis
grafika ak. malířky Jany Jemelkové